Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 652/2014**

z dnia 15 maja 2014 r.

ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zmieniające dyrektywy Rady 98/56/WE, 2000/29/WE i 2008/90/WE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002, (WE) nr 882/2004 i (WE) nr 396/2005, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające decyzje Rady 66/399/EWG, 76/894/EWG i 2009/470/WE

(Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r.	L 171	66	29.6.2016
►M2	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r.	L 317	4	23.11.2016
►M3	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/67 z dnia 4 listopada 2016 r.	L 9	2	13.1.2017
►M4	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r.	L 95	1	7.4.2017
►M5	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r.	L 350	15	29.12.2017

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 126 (652/2014)

►C2 Sprostowanie, Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 40 (2017/625)

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 652/2014

z dnia 15 maja 2014 r.

ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zmieniające dyrektywy Rady 98/56/WE, 2000/29/WE i 2008/90/WE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002, (WE) nr 882/2004 i (WE) nr 396/2005, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające decyzje Rady 66/399/EWG, 76/894/EWG i 2009/470/WE

TYTUŁ I

PRZEPISY WSPÓLNE

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres i cele

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące zarządzania wydatkami z budżetu ogólnego Unii Europejskiej w dziedzinach objętych przepisami Unii:

a) dotyczącymi żywności i bezpieczeństwa żywności na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania, dystrybucji i utylizacji żywności, włączając reguły mające na celu zagwarantowanie uczciwych praktyk w handlu oraz ochronę interesów konsumentów i informacji dla konsumentów, a także produkcji i stosowania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;

b) dotyczącymi paszy i bezpieczeństwa paszy na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania, dystrybucji, utylizacji i stosowania paszy, włączając reguły mające na celu zagwarantowanie uczciwych praktyk w handlu oraz ochronę interesów konsumentów i zapewnienie informacji konsumentom;

c) określającymi warunki dotyczące zdrowia zwierząt;

d) określającymi wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt;

e) w sprawie środków ochronnych przeciwko organizmom szkodliwym dla roślin lub produktów roślinnych, jak określono w art. 2 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2000/29/WE („agrofagom”);

f) w sprawie produkcji, w celu wprowadzania do obrotu, oraz wprowadzania do obrotu materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin;

▼B

g) określającymi wymagania dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz zrównoważonego stosowania pestycydów;

h) mającymi na celu zapobieganie ryzyku dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzanemu przez produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, a także minimalizowanie tego ryzyka;

i) dotyczącymi zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie;

j) w sprawie ochrony praw własności intelektualnej w odniesieniu do odmian roślin oraz ochrony i wymiany zasobów genetycznych roślin.

Artykuł 2

Cele

1. Wydatki, o których mowa w art. 1, mają na celu osiągnięcie:

a) celu ogólnego, jakim jest przyczynianie się do wysokiego poziomu zdrowia człowieka, zwierząt i roślin na wszystkich etapach łańcucha żywnościowego i w dziedzinach powiązanych poprzez zapobieganie występowaniu chorób i agrofagów oraz ich zwalczanie, przy zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów i środowiska i przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencyjności unijnego przemysłu spożywczego i paszowego oraz sprzyjaniu tworzeniu miejsc pracy;

b) następujących celów szczegółowych:

(i) przyczynienia się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa żywności i systemów produkcji żywności i innych produktów, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo żywności, przy jednoczesnym zwiększeniu zrównoważonego charakteru produkcji żywności;

(ii) przyczynienia się do poprawy statusu zdrowia zwierząt w Unii i wspierania poprawy dobrostanu zwierząt;

(iii) przyczynienia się do szybkiego wykrywania agrofagów i ich zwalczania, jeśli pojawiły się na terytorium Unii;

(iv) przyczynienia się do poprawy efektywności, skuteczności i wiarygodności kontroli urzędowych i innych działań prowadzonych w celu skutecznego wdrażania i przestrzegania przepisów unijnych, o których mowa w art. 1.

2. W celu pomiaru osiągnięcia celów szczegółowych, o których mowa w ust. 1 lit. b), stosuje się następujące wskaźniki:

a) w odniesieniu do celu szczegółowego określonego w ust. 1 lit. b) ppkt (i), zmniejszenie liczby zachorowań u ludzi w Unii, które są związane z bezpieczeństwem żywności lub chorobami odzwierzęcymi;

▼B

b) w odniesieniu do celu szczegółowego określonego w ust. 1 lit. b) ppkt (ii):

(i) zwiększenie liczby państw członkowskich lub ich regionów, które są wolne od chorób zwierząt, w odniesieniu do których przyznaje się wkład finansowy;

(ii) ogólne zmniejszenie parametrów chorobowych, takich jak zachorowalność, częstość występowania i liczba ognisk;

c) w odniesieniu do celu szczegółowego określonego w ust. 1 lit. b) ppkt (iii):

(i) stopień objęcia terytorium Unii kontrolami występowania agrofagów, w szczególności agrofagów, których występowania na terytorium Unii nie stwierdzono, oraz agrofagów uważanych za najbardziej niebezpieczne dla terytorium Unii;

(ii) czas i skuteczność zwalczania tych agrofagów;

d) w odniesieniu do celu szczegółowego określonego w ust. 1 lit. b) ppkt (iv), korzystną tendencję w zakresie wyników kontroli w dziedzinach będących przedmiotem szczególnego zainteresowania, przeprowadzonych i zgłoszonych przez ekspertów Komisji w państwach członkowskich.

ROZDZIAŁ II

Formy finansowania i ogólne przepisy finansowe

Artykuł 3

Formy finansowania

1. Finansowanie unijne wydatków, o których mowa w art. 1, realizowane jest zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 966/2012.

2. W przypadku gdy dotacje udzielane są właściwym organom państw członkowskich, uważa się je za wskazanych beneficjentów w rozumieniu art. 128 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 966/2012. Dotacje takie mogą być udzielane bez zaproszenia do składania wniosków.

3. Wkład finansowy Unii w odniesieniu do środków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, może również przyjąć formę dobrowolnej płatności na rzecz międzynarodowych organizacji, których Unia jest członkiem lub w których pracach uczestniczy, działających w dziedzinach objętych przepisami, o których mowa w art. 1.

Artykuł 4

Budżet

1. Pułap na wydatki, o których mowa w art. 1, na okres 2014–2020 wynosi 1 891 936 000 EUR w cenach bieżących.

▼B

2. Pułap, o którym mowa w ust. 1, może również pokrywać wydatki związane z działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytem i oceną, które są wymagane do zarządzania wydatkami, o których mowa w art. 1, oraz do osiągnięcia ich celów, a w szczególności w odniesieniu do badań i spotkań ekspertów, wydatki związane z sieciami IT ze szczególnym uwzględnieniem przetwarzania i wymiany informacji oraz wszelkie inne koszty wparcia technicznego i administracyjnego poniesione przez Komisję w celu zarządzania tymi wydatkami.

3. Pułap może również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne niezbędne do zapewnienia przejścia między działaniami przyjętymi przed i po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby istnieje możliwość ujęcia środków w budżecie wykraczającym poza 2020 r. w celu pokrycia podobnych wydatków, aby można było zarządzać działaniami, które do dnia 31 grudnia 2020 r. nie zostaną jeszcze zakończone.

▼M5

4. W przypadku zatwierdzenia działań wieloletnich zobowiązania budżetowe mogą być podzielone na transze roczne. W przypadku gdy zobowiązania budżetowe są w ten sposób podzielone, Komisja przydziela poszczególne transze roczne, uwzględniając stopień zaawansowania działań, przewidywane potrzeby oraz dostępność zasobów budżetowych.

▼B

Artykuł 5

Maksymalne stawki dotacji

1. W przypadku gdy wkład finansowy Unii przybiera formę dotacji, nie może on przekraczać 50 % kosztów kwalifikowalnych.

2. Maksymalna stawka, o której mowa w ust. 1, może zostać zwiększona do 75 % kosztów kwalifikowalnych w odniesieniu do:

a) działań transgranicznych realizowanych wspólnie przez co najmniej dwa państwa członkowskie w celu kontroli, zwalczania agrofagów lub chorób zwierząt lub zapobiegania im;

b) państw członkowskich, których dochód narodowy brutto na mieszkańca w oparciu o najnowsze dane Eurostatu wynosi mniej niż 90 % średniej UE.

3. Maksymalna stawka, o której mowa w ust. 1, może zostać zwiększona do 100 % kosztów kwalifikowalnych, jeśli działania korzystające z wkładu Unii dotyczą zapobiegania poważnym zagrożeniom dla zdrowia ludzi, roślin i zwierząt oraz ich kontroli w Unii oraz:

a) mają na celu niedopuszczenie do ofiar w ludziach lub istotnych zakłóceń gospodarczych w całej Unii;

b) są specyficznymi zadaniami, niezbędnymi dla całej Unii, jak określono w programie prac Komisji przyjętym zgodnie z art. 36 ust. 1; lub

c) są realizowane w państwach trzecich.

▼B

TYTUŁ II

PRZEPISY FINANSOWE

ROZDZIAŁ I

Zdrowie zwierząt

Sekcja 1

Środki nadzwyczajne

Artykuł 6

Kwalifikujące się środki

1. Dotacje mogą zostać przyznane państwom członkowskim do maksymalnych stawek ustalonych w art. 5 ust. 1–3 na środki wprowadzane w przypadku potwierdzenia wystąpienia jednej z chorób zwierząt wyszczególnionych na podstawie art. 7, pod warunkiem że środki te zastosowano niezwłocznie i że przestrzegano mającego zastosowanie prawa Unii. Dotacje takie mogą również obejmować koszty, które zostały poniesione w przypadku podejrzenia wystąpienia takiej choroby, pod warunkiem że jej wystąpienie zostanie następnie potwierdzone.

2. Dotacje mogą zostać przyznane państwom członkowskim, jeśli po potwierdzeniu wystąpienia jednej z chorób zwierząt wyszczególnionych na podstawie art. 7 co najmniej dwa państwa członkowskie współpracują ściśle w celu kontroli epidemii.

3. Dotacje mogą zostać przyznane państwom członkowskim, państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym na środki ochrony wprowadzone w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla statusu zdrowotnego w Unii w wyniku wystąpienia lub rozwoju na terytorium państwa trzeciego lub państwa członkowskiego jednej z chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wyszczególnionych na podstawie art. 7 lub 10.

4. Dotacje mogą zostać przyznane państwom członkowskim, jeżeli na wniosek państwa członkowskiego Komisja postanowi, że muszą one utworzyć zapasy produktów biologicznych przeznaczonych do kontroli chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wyszczególnionych na podstawie art. 7 lub 10.

5. Wkład finansowy Unii może zostać przyznany na utworzenie zapasów produktów biologicznych lub zakup dawek szczepionek, jeżeli wystąpienie albo rozwój w państwie trzecim lub państwie członkowskim jednej z chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wyszczególnionych na podstawie art. 7 lub 10 może stanowić zagrożenie dla Unii.

Artykuł 7

Wykaz chorób zwierząt

1. Wykaz chorób zwierząt, które kwalifikują się do finansowania na mocy art. 6, przedstawiony jest w załączniku I.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 40, w celu uzupełnienia wykazu chorób zwierząt, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając choroby zwierząt, których zgłoszenie jest obowiązkowe zgodnie z dyrektywą 82/894/EWG oraz choroby, które mogą stanowić nowe zagrożenie dla Unii ze względu na ich znaczący wpływ na:

▼B

a) zdrowie człowieka;

b) zdrowie zwierząt lub dobrostan zwierząt; lub

c) produkcję rolną i produkcję akwakultury lub powiązane dziedziny gospodarki.

Artykuł 8

Koszty kwalifikowalne

1. Następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z realizacją środków, o których mowa w art. 6 ust. 1, mogą kwalifikować się do finansowania na mocy tego ustępu:

a) koszty odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt poddanych ubojowi lub zabiciu, w granicach wartości rynkowej takich zwierząt, gdyby nie zostały dotknięte chorobą;

b) koszty uboju lub zabicia zwierząt oraz powiązane koszty transportu;

c) koszty odszkodowań dla właścicieli za wartość zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, w granicach wartości rynkowej tych produktów bezpośrednio przed podejrzeniem wystąpienia lub potwierdzeniem wystąpienia choroby;

d) koszty czyszczenia, dezynsekcji i odkażania gospodarstwa i wyposażenia, w oparciu o epidemiologię i właściwości patogenu;

e) koszty transportu i zniszczenia skażonych pasz i, gdy nie ma możliwości odkażania, skażonego wyposażenia;

▼C1

f) koszty zakupu, przechowywania, zarządzania lub dystrybucji szczepionek i przynęt oraz koszty samego szczepienia, jeśli działania te wynikają z decyzji lub zatwierdzenia Komisji;

▼B

g) koszty transportu i unieszkodliwienia zwłok;

h) w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, wszelkie inne koszy niezbędne do zwalczania choroby, jak przewidziano w decyzji w sprawie finansowania, o której mowa w art. 36 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. Jak określono w art. 130 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, koszty są kwalifikowalne od daty zgłoszenia Komisji przez państwa członkowskie wystąpienia choroby. Koszty takie mogą również obejmować również koszty, które zostały poniesione w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby, pod warunkiem że jej wystąpienie zostanie następnie potwierdzone.

3. Po dokonaniu oceny wniosków o płatność przedłożonych przez państwa członkowskie Komisja zaciąga odpowiadające im zobowiązania budżetowe i dokonuje płatności wydatków kwalifikowalnych.

▼B

Sekcja 2

Programy zwalczania, kontroli i nadzoru nad chorobami zwierząt i chorobami odzwierzęcymi

Artykuł 9

Kwalifikujące się programy

Dotacje mogą być udzielane na roczne lub wieloletnie krajowe programy państw członkowskich w zakresie zwalczania i kontroli chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wyszczególnionych na podstawie art. 10 oraz nadzoru nad nimi („programy krajowe”).

Artykuł 10

Wykaz chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych

1. Wykaz chorób zwierzęcych i odzwierzęcych, które kwalifikują się do dotacji na mocy art. 9, przedstawiony jest w załączniku II.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 40, aby uzupełnić wykaz chorób zwierzęcych i odzwierzęcych, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem:

a) sytuacji chorób zwierząt, które mają znaczący wpływ na produkcję zwierzęcą lub handel;

b) rozwoju chorób odzwierzęcych, które stanowią zagrożenie dla ludzi; lub

c) nowej sytuacji naukowej lub epidemiologicznej.

Artykuł 11

Koszty kwalifikowalne

Następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z wdrażaniem programów krajowych mogą kwalifikować się do dotacji na mocy art. 9:

a) koszty pobierania próbek od zwierząt;

b) koszty badań, pod warunkiem że ograniczają się one do:

(i) kosztów zestawów do badań, odczynników i możliwych do zidentyfikowania materiałów eksploatacyjnych użytych specjalnie do przeprowadzenia tych badań;

(ii) kosztów personelu, bez względu na status, bezpośrednio zaangażowanego w przeprowadzanie badań;

c) koszty odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt poddanych ubojowi lub zabiciu, w granicach wartości rynkowej takich zwierząt, gdyby nie zostały dotknięte chorobą;

d) koszty uboju lub zabicia zwierząt;

▼B

e) koszty odszkodowań dla właścicieli za wartość zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, w granicach wartości rynkowej tych produktów bezpośrednio przed podejrzeniem wystąpienia lub potwierdzeniem wystąpienia choroby;

▼C1

f) koszty zakupu, przechowywania, szczepienia, zarządzania lub dystrybucji dawek szczepionek lub szczepionek i przynęt wykorzystanych do programów;

▼B

g) koszty czyszczenia, odkażania i dezynsekcji gospodarstwa i wyposażenia oraz w oparciu o epidemiologię i właściwości patogenu; oraz

h) w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, koszty poniesione w związku z realizacją koniecznych środków innych, niż te, o których mowa w lit. a)–g), pod warunkiem że takie środki zostały określone w decyzji o udzieleniu dotacji, o której mowa w art. 13 ust. 3 i 4.

Do celów akapitu pierwszego lit. c) ewentualna wartość końcowa zwierząt jest odliczana od odszkodowania.

Do celów akapitu pierwszego lit. d) wartość końcowa jaj nieinkubowanych poddanych obróbce cieplnej jest odliczana od odszkodowania.

Artykuł 12

Treść i przedkładanie programów krajowych

1. Do dnia 31 maja państwa członkowskie przedkładają Komisji programy krajowe mające rozpocząć się w kolejnym roku, których dotyczy ich wniosek o dotację.

Programy krajowe przedłożone po dniu 31 maja nie kwalifikują się do finansowania w kolejnym roku.

2. Programy krajowe zawierają co najmniej następujące informacje:

a) opis sytuacji epidemiologicznej choroby zwierząt lub choroby odzwierzęcej przed datą rozpoczęcia programu;

b) opis i wytyczenie granic obszarów geograficznych i administracyjnych, na których program ma być wdrażany;

c) czas trwania programu;

d) środki, które mają zostać wdrożone;

e) szacunkowy budżet;

f) cele, które mają zostać osiągnięte przed datą zakończenia programu, i spodziewane korzyści z niego; oraz

g) odpowiednie wskaźniki do pomiaru osiągnięcia celów programu.

W każdym wieloletnim programie krajowym informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), d) i f), podawane są na każdy rok objęty programem w przypadku znaczących zmian w stosunku do poprzedniego roku. Informacje, o których mowa w lit. e) tego akapitu, są podawane na każdy rok objęty programem.

▼B

3. Jeżeli wystąpienie lub rozwój jednej z chorób zwierząt lub chorób odzwierzęcych wyszczególnionych na podstawie art. 10 może stanowić zagrożenie dla statusu zdrowotnego Unii oraz w celu ochrony Unii przed wprowadzeniem jednej z tych chorób lub chorób odzwierzęcych, państwa członkowskie mogą zawrzeć w swoich programach krajowych środki, które mają zostać wdrożone na terytoriach sąsiednich państw trzecich we współpracy z władzami tych państw.

Artykuł 13

Ocena i zatwierdzanie programów krajowych

1. Komisja ocenia programy krajowe z uwzględnieniem priorytetów i kryteriów określonych w rocznych lub wieloletnich programach prac, o których mowa w art. 36 ust. 1.

2. Komisja przekazuje państwom członkowskim co roku do dnia 30 listopada:

a) wykaz programów krajowych, które zostały zatwierdzone pod względem technicznym i zaproponowane do współfinansowania;

b) tymczasową kwotę przyznaną na każdy program;

c) tymczasowy maksymalny poziom finansowego wkładu Unii do każdego programu; oraz

d) wszelkie tymczasowe warunki, jakim może podlegać wkład finansowy Unii.

3. Komisja zatwierdza roczne programy krajowe i powiązane środki finansowe do dnia 31 stycznia każdego roku w formie decyzji o udzieleniu dotacji w odniesieniu do środków wdrożonych i kosztów poniesionych od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Po przedłożeniu sprawozdań okresowych, o których mowa w art. 14, Komisja może, w razie konieczności, zmienić takie decyzje w odniesieniu do całego okresu kwalifikowalności.

4. Komisja zatwierdza wieloletnie programy krajowe i powiązane środki finansowe do dnia 31 stycznia pierwszego roku wdrażania w formie decyzji o udzieleniu dotacji w odniesieniu do środków wdrożonych i kosztów poniesionych od dnia 1 stycznia pierwszego roku wdrażania do końca okresu wdrażania.

▼M5

_____

▼B

Artykuł 14

Sprawozdawczość

W odniesieniu do każdego zatwierdzonego rocznego lub wieloletniego programu krajowego państwa członkowskie przedkładają Komisji do dnia 30 kwietnia każdego roku roczne szczegółowe sprawozdanie techniczne i finansowe za poprzedni rok. W sprawozdaniu tym podaje się, między innymi, osiągnięte rezultaty mierzone na podstawie wskaźników, o których mowa w art. 12 ust. 2 lit. g), i szczegółowe zestawienie poniesionych kosztów kwalifikowalnych.

▼B

Ponadto w odniesieniu do każdego zatwierdzonego rocznego programu krajowego państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 31 sierpnia każdego roku okresowe sprawozdanie finansowe.

Artykuł 15

Środki na płatności

Wniosek o płatność na dany rok w odniesieniu do programu krajowego jest przedkładany Komisji przez państwo członkowskie do dnia 30 kwietnia następnego roku.

Komisja wypłaca wkład finansowy Unii w koszty kwalifikowalne po odpowiedniej weryfikacji sprawozdań, o których mowa w art. 14.

ROZDZIAŁ II

Zdrowie roślin

Sekcja 1

Środki nadzwyczajne

Artykuł 16

Kwalifikujące się środki

1. Państwom członkowskim mogą być udzielane dotacje do maksymalnych stawek określonych w art. 5 ust. 1–3 na następujące środki przeciwko agrofagom, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 17:

a) środki służące zwalczaniu agrofagów na porażonym obszarze, wprowadzane przez właściwe organy na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/29/WE lub na podstawie środków unijnych przyjętych zgodnie z art. 16 ust. 3 tej dyrektywy;

b) środki mające na celu ograniczenie rozprzestrzeniania agrofagów, przeciwko którym przyjęto unijne środki ograniczające rozprzestrzenianie na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE, na obszarze porażonym, na którym agrofagi te nie mogą być zwalczone, w przypadku gdy środki te są niezbędne do ochrony Unii przed dalszym rozprzestrzenianiem się danego agrofaga. Środki te dotyczą wyłącznie zwalczenia tego agrofaga w strefie buforowej w przypadku wykrycia jego występowania w danej strefie buforowej;

c) dodatkowe środki ochronne podejmowane przeciwko rozprzestrzenianiu się agrofaga, przeciwko któremu przyjęto unijne środki na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE, inne niż środki zwalczania, o których mowa w lit. a), oraz środki ograniczające rozprzestrzenianie, o których mowa w lit. b), w przypadku gdy środki te są niezbędne do ochrony Unii przed dalszym rozprzestrzenianiem się danego agrofaga.

Dotacje na środki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), mogą również być przyznane na środki, które zostały podjęte w przypadku podejrzenia wystąpienia takich agrofagów, pod warunkiem że ich wystąpienie zostało następnie potwierdzone.

▼B

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, mogą zostać również udzielone państwu członkowskiemu, na którego terytorium agrofagi, o których mowa w ust. 1, nie występują, w przypadku gdy wprowadzono środki przeciwko zawleczeniu tych agrofagów na terytorium tego państwa członkowskiego z powodu ich występowania w sąsiednim państwie członkowskim lub państwie trzecim bezpośrednio przylegającym do jego granicy.

3. Dotacje mogą być udzielane państwom członkowskim, jeśli po potwierdzeniu występowania jednego z rodzajów agrofagów, o których mowa w art. 17, co najmniej dwa państwa członkowskie podejmują ścisłą współpracę w celu zrealizowania środków, o których mowa w ust. 1.

4. Dotacje na środki, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–c), mogą być również udzielane organizacjom międzynarodowym.

Artykuł 17

Warunki

Środki, o których mowa w art. 16, mogą kwalifikować się do dotacji, jeśli zostały one zastosowane niezwłocznie i zgodnie z przepisami ustanowionymi w odpowiednim prawodawstwie Unii oraz jeśli spełniają jeden lub większą liczbę następujących warunków:

a) dotyczą agrofagów wymienionych w sekcji I części A załącznika I do dyrektywy 2000/29/WE oraz sekcji I części A załącznika II do tej dyrektywy;

b) dotyczą agrofagów objętych środkiem przyjętym przez Komisję na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE;

c) dotyczą agrofagów, w odniesieniu do których przyjęto środki zgodnie z dyrektywą 69/464/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE lub 2007/33/WE; lub

d) dotyczą agrofagów niewymienionych w załączniku I lub załączniku II do dyrektywy 2000/29/WE, które podlegają środkowi przyjętemu przez właściwy organ państwa członkowskiego zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 2000/29/WE i które tymczasowo kwalifikują się do ujęcia w wykazie w sekcji I części A załącznika I do dyrektywy 2000/29/WE lub w sekcji I części A załącznika II do tej dyrektywy.

W przypadku środków spełniających warunek ustanowiony w akapicie pierwszym lit. b) dotacje nie obejmują kosztów poniesionych po wygaśnięciu środka przyjętego przez Komisję na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE.

W odniesieniu do środków spełniających warunek określony w ust. 1 lit. d) dotacja nie obejmuje kosztów poniesionych później niż dwa lata po wejściu w życie środka przyjętego przez właściwy organ danego państwa członkowskiego lub poniesionych po wygaśnięciu tego środka.

Artykuł 18

Koszty kwalifikowalne

1. Następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z realizacją środków, o których mowa w art. 16, mogą kwalifikować się do dotacji na mocy wspomnianego artykułu:

▼B

a) koszty personelu, bez względu na jego status, bezpośrednio zaangażowanego w realizację środków, jak również koszty wynajmu sprzętu, materiałów eksploatacyjnych i wszelkich innych niezbędnych materiałów, produktów do obróbki, pobierania próbek i badań laboratoryjnych;

b) koszty zamówień na usługi udzielonych osobom trzecim w celu wykonania części tych środków;

c) koszty odszkodowań dla zainteresowanych podmiotów lub właścicieli za poddanie zabiegom, zniszczenie i usunięcie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz czyszczenie i dezynfekcję terenów, gruntów, wody, gleby, podłoży uprawowych, obiektów, maszyn i sprzętu;

d) koszty zrekompensowania zainteresowanym właścicielom strat odpowiadające wartości zniszczonych roślin, produktów roślinnych lub innych produktów objętych środkami, o których mowa w art. 16 dyrektywy 2000/29/WE, do wysokości wartości rynkowej, jaką miałyby takie rośliny, produkty roślinne lub inne produkty, gdyby nie zostały poddane takim środkom; wartość końcowa, jeśli taka występuje, jest odliczana od wysokości rekompensaty; oraz

e) w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, koszty poniesione w związku z realizacją koniecznych środków innych niż te, o których mowa w lit. a)–d), pod warunkiem że środki takie określono w decyzji w sprawie finansowania, o której mowa w art. 36 ust. 4.

Rekompensata dla właścicieli, o której mowa w lit. c), kwalifikuje się jedynie w przypadku, gdy środki zostały zrealizowane pod nadzorem właściwego organu.

2. Jak określono w art. 130 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, koszty są kwalifikowalne od dnia zgłoszenia Komisji przez państwa członkowskie występowania agrofagów. Koszty takie mogą obejmować również koszty, które zostały poniesione w przypadku podejrzenia wystąpienia agrofagów, pod warunkiem że ich wystąpienie zostanie następnie potwierdzone.

3. Po dokonaniu oceny wniosków o płatność przedłożonych przez państwa członkowskie Komisja zaciąga odpowiadające im zobowiązania budżetowe i dokonuje płatności wydatków kwalifikowalnych.

Sekcja 2

Programy kontroli występowania agrofagów

Artykuł 19

Kwalifikujące się programy kontroli występowania

Państwom członkowskim mogą być udzielane dotacje na przeprowadzane przez nie roczne i wieloletnie programy dotyczące kontroli występowania agrofagów („programy kontroli występowania”), jeśli programy te spełniają co najmniej jeden z poniższych warunków:

a) dotyczą agrofagów wymienionych w sekcji I części A załącznika I do dyrektywy 2000/29/WE oraz sekcji I części A załącznika II do tej dyrektywy;

▼B

b) dotyczą agrofagów objętych środkiem przyjętym przez Komisję na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE.

W odniesieniu do agrofagów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego artykułu, programy kontroli występowania opierają się na ocenie ryzyka zawleczenia, zadomowienia i rozprzestrzenienia tych agrofagów na terytorium danego państwa członkowskiego i są ukierunkowane przynajmniej na agrofagi, które stanowią największe ryzyko, i najważniejsze gatunki roślin narażone na takie ryzyko.

W przypadku środków spełniających warunek ustanowiony w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego artykułu dotacje nie obejmują kosztów poniesionych po wygaśnięciu środka przyjętego przez Komisję na podstawie art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE.

Artykuł 20

Koszty kwalifikowalne

Następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z wdrażaniem programów kontroli występowania, o których mowa w art. 19, mogą kwalifikować się do dotacji na mocy wspomnianego artykułu:

a) koszty związane z pobieraniem próbek;

b) koszty badań, pod warunkiem że ograniczają się one do:

(i) kosztów zestawów do badań, odczynników i materiałów eksploatacyjnych, które są możliwe do zidentyfikowania i specjalnie używane do przeprowadzania badań;

(ii) kosztów personelu, bez względu jego na status, bezpośrednio zaangażowanego w przeprowadzanie badań;

c) w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, koszty poniesione w związku z realizacją koniecznych środków innych niż te, o których mowa w lit. a) i b), pod warunkiem że środki takie określono w decyzji o udzieleniu dotacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 i 4.

Artykuł 21

Treść i przedkładanie programów kontroli występowania

1. Do dnia 31 maja państwa członkowskie przedkładają Komisji programy kontroli występowania mające rozpocząć się w kolejnym roku, których dotyczy ich wniosek o dotację.

Programy kontroli występowania przedłożone po dniu 31 maja nie kwalifikują się do finansowania w kolejnym roku.

2. Programy kontroli występowania zawierają co najmniej następujące informacje:

▼B

a) nazwy agrofagów objętych programem;

b) opis i wytyczenie granic obszarów geograficznych i administracyjnych, na których program ma być wdrażany, oraz opis statusu tych obszarów w odniesieniu do występowania agrofagów;

c) czas trwania programu;

d) liczba oględzin, próbek i badań zaplanowanych w odniesieniu do agrofagów i roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;

e) szacunkowy budżet;

f) cele, które mają zostać osiągnięte przed datą zakończenia programu, i spodziewane korzyści z niego; oraz

g) odpowiednie wskaźniki do pomiaru osiągnięcia celów programu.

W każdym wieloletnim programie kontroli występowania informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), d) i f), podawane są na każdy rok objęty programem w przypadku znaczących zmian w stosunku do poprzedniego roku. Informacje, o których mowa w lit. e) tego akapitu, są podawane na każdy rok objęty programem.

Artykuł 22

Ocena i zatwierdzanie programów kontroli występowania

1. Komisja ocenia programy kontroli występowania z uwzględnieniem priorytetów i kryteriów określonych w rocznych lub wieloletnich programach prac, o których mowa w art. 36 ust. 1.

2. Komisja przekazuje państwom członkowskim co roku do dnia 30 listopada:

a) wykaz programów kontroli występowania, które zostały zatwierdzone pod względem technicznym i proponowane współfinansowanie;

b) wstępną kwotę przyznaną na każdy program;

c) wstępny maksymalny poziom finansowego wkładu Unii dla każdego programu; oraz

d) wszelkie wstępne warunki, jakim może podlegać wkład finansowy Unii.

3. Komisja zatwierdza roczne programy kontroli występowania i powiązane środki finansowe do dnia 31 stycznia każdego roku w formie decyzji o udzieleniu dotacji w odniesieniu do środków wdrożonych i kosztów poniesionych od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Po przedłożeniu sprawozdań okresowych, o których mowa w art. 23, Komisja może, w razie konieczności, zmienić takie decyzje w odniesieniu do całego okresu kwalifikowalności.

▼B

4. Komisja zatwierdza wieloletnie programy kontroli występowania i powiązane środki finansowe do dnia 31 stycznia pierwszego roku wdrażania w formie decyzji o udzieleniu dotacji w odniesieniu do środków wdrożonych i kosztów poniesionych od dnia 1 stycznia pierwszego roku wdrażania do końca okresu wdrażania.

▼M5

_____

▼B

Artykuł 23

Sprawozdawczość

W odniesieniu do każdego zatwierdzonego rocznego lub wieloletniego programu kontroli występowania państwa członkowskie przedkładają Komisji do dnia 30 kwietnia każdego roku roczne szczegółowe sprawozdanie techniczne i finansowe za poprzedni rok. W sprawozdaniu tym podaje się osiągnięte rezultaty mierzone na podstawie wskaźników, o których mowa w art. 21 ust. 2 lit. g), i szczegółowe zestawienie poniesionych kosztów kwalifikowalnych. Ponadto w odniesieniu do każdego zatwierdzonego rocznego programu kontroli występowania państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 31 sierpnia każdego roku okresowe sprawozdanie finansowe.

Artykuł 24

Środki na płatności

Wniosek o płatność na dany rok w odniesieniu do programu kontroli występowania jest przedkładany Komisji przez państwo członkowskie do dnia 30 kwietnia następnego roku.

Komisja wypłaca wkład finansowy Unii w koszty kwalifikowalne po odpowiedniej weryfikacji sprawozdań, o których mowa w art. 23.

Sekcja 3

Programy dotyczące kontroli agrofagów w najbardziej oddalonych regionach Unii

Artykuł 25

Kwalifikujące się środki i koszty kwalifikowalne

1. Państwom członkowskim mogą być udzielane dotacje na realizowane przez nie programy służące kontroli agrofagów w najbardziej oddalonych regionach Unii, o których mowa w art. 349 TFUE, zgodnie z celami określonymi w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 228/2013 („programy dla regionów najbardziej oddalonych”). Dotacje te dotyczą działań niezbędnych do zapewnienia prawidłowego wdrożenia obowiązujących w tych regionach unijnych lub krajowych reguł w zakresie kontroli agrofagów.

2. Następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie na programy dla regionów najbardziej oddalonych mogą zostać uznane za kwalifikujące się do uzyskania wkładu finansowego Unii:

▼B

a) koszty personelu, bez względu na jego status, bezpośrednio zaangażowanego we wdrażanie środków, a także koszty wynajmu sprzętu, materiałów eksploatacyjnych i produktów do obróbki;

b) koszty zamówień na usługi udzielonych osobom trzecim w celu wykonania części tych środków;

c) koszty pobierania próbek;

d) koszty badań, pod warunkiem że ograniczają się one do:

(i) kosztów zestawów do badań, odczynników i materiałów eksploatacyjnych, które są możliwe do zidentyfikowania i specjalnie używane do przeprowadzania badań;

(ii) kosztów personelu, bez względu jego na status, bezpośrednio zaangażowanego w przeprowadzanie badań.

Artykuł 26

Treść i przedkładanie programów dla regionów najbardziej oddalonych

1. Do dnia 31 maja państwa członkowskie przedkładają Komisji programy dla regionów najbardziej oddalonych rozpoczynające się w kolejnym roku, których dotyczy ich wniosek o dotację.

Programy dla regionów najbardziej oddalonych przedłożone po dniu 31 maja nie kwalifikują się do finansowania w kolejnym roku.

2. Programy dla regionów najbardziej oddalonych zawierają co najmniej następujące informacje:

a) nazwy agrofagów objętych programem;

b) opis i wytyczenie granic obszarów geograficznych i administracyjnych, na których program ma być wdrażany, oraz opis statusu tych obszarów w odniesieniu do występowania agrofagów;

c) analizę techniczną sytuacji fitosanitarnej regionu;

d) czas trwania programu;

e) działania objęte programem oraz, w stosownych przypadkach, liczbę oględzin, próbek i badań zaplanowanych w odniesieniu do agrofagów i roślin, produktów roślinnych i przedmiotów;

f) szacunkowy budżet;

g) cele, które mają zostać osiągnięte przed datą zakończenia programu, i spodziewane korzyści z niego; oraz

h) odpowiednie wskaźniki do pomiaru osiągnięcia celów programu.

▼B

W każdym programie wieloletnim dla regionów najbardziej oddalonych informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), e) i g), podawane są na każdy rok objęty programem w przypadku znaczących zmian w stosunku do poprzedniego roku. Informacje, o których mowa w lit. f) tego akapitu, są podawane na każdy rok objęty programem.

Artykuł 27

Ocena i zatwierdzanie programów dla regionów najbardziej oddalonych

1. Programy dla regionów najbardziej oddalonych są oceniane przy uwzględnieniu priorytetów i kryteriów określonych w corocznych lub wieloletnich programach prac, o których mowa w art. 36 ust. 1.

2. Komisja przekazuje państwom członkowskim co roku do dnia 30 listopada:

a) wykaz programów dla regionów najbardziej oddalonych, które zostały zatwierdzone pod względem technicznym i proponowane współfinansowanie;

b) wstępną kwotę przyznaną na każdy program;

c) wstępny maksymalny poziom finansowego wkładu Unii dla każdego programu; oraz

d) wszelkie wstępne warunki, jakim może podlegać wkład finansowy Unii.

3. Roczne programy dla regionów najbardziej oddalonych i powiązane środki finansowe zostają zatwierdzone do dnia 31 stycznia każdego roku w formie decyzji o udzieleniu dotacji w odniesieniu do środków wdrożonych i kosztów poniesionych od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Po przedłożeniu sprawozdań okresowych, o których mowa w art. 28, Komisja może, w razie konieczności, zmienić takie decyzje w odniesieniu do całego okresu kwalifikowalności.

4. Wieloletnie programy dla regionów najbardziej oddalonych i powiązane środki finansowe zostają zatwierdzone do dnia 31 stycznia pierwszego roku wdrażania w formie decyzji o udzieleniu dotacji w odniesieniu do środków wdrożonych i kosztów poniesionych od dnia 1 stycznia pierwszego roku wdrażania do końca okresu wdrażania.

▼M5

_____

▼B

Artykuł 28

Sprawozdawczość

W odniesieniu do każdego zatwierdzonego rocznego lub wieloletniego programu dla regionów najbardziej oddalonych państwa członkowskie przedkładają Komisji do dnia 30 kwietnia każdego roku roczne szczegółowe sprawozdanie techniczne i finansowe za poprzedni rok. W sprawozdaniu tym podaje się osiągnięte rezultaty mierzone na podstawie wskaźników, o których mowa w art. 26 ust. 2 akapit pierwszy lit. h), i szczegółowe zestawienie poniesionych kosztów kwalifikowalnych.

▼B

Ponadto w odniesieniu do każdego zatwierdzonego rocznego programu dla regionów najbardziej oddalonych państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 31 sierpnia każdego roku okresowe sprawozdanie finansowe.

Artykuł 29

Środki na płatności

Wniosek o płatność na dany rok w odniesieniu do programu dla regionów najbardziej oddalonych jest przedkładany Komisji przez państwo członkowskie do dnia 30 kwietnia następnego roku.

Komisja wypłaca wkład finansowy Unii w koszty kwalifikowalne po odpowiedniej weryfikacji sprawozdań, o których mowa w art. 28.

ROZDZIAŁ III

Wsparcie finansowe na rzecz kontroli urzędowych i innych działań

Artykuł 30

▼M1

Laboratoria i ośrodki referencyjne Unii Europejskiej

▼M4

1. W celu pokrycia kosztów ponoszonych przez nie w wyniku realizacji programów prac zatwierdzonych przez Komisję można udzielić dotacji:

a) laboratoriom referencyjnym Unii Europejskiej, o których mowa w art. 93 rozporządzenia ►C2 (UE) 2017/625 ◄ ([1]) oraz ośrodkom referencyjnym Unii Europejskiej, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) 2016/1012 ([2]);

b) ośrodkom referencyjnym Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 95 rozporządzenia ►C2 (UE) 2017/625 ◄;

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ►C2 (UE) 2017/625 ◄ z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (►C2 Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1 ◄).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1012 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków dotyczących hodowli zwierząt hodowlanych czystorasowych i mieszańców świni, handlu nimi i wprowadzania ich na terytorium Unii oraz handlu ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu i jego wprowadzania na terytorium Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 652/2014, dyrektywy Rady 89/608/EWG i 90/425/EWG i uchylające niektóre akty w dziedzinie hodowli zwierząt („rozporządzenie w sprawie hodowli zwierząt”) (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 66).

▼M4

c) ośrodkom referencyjnym Unii Europejskiej na rzecz autentyczności i integralności łańcucha rolno-spożywczego, o których mowa w art. 97 rozporządzenia ►C2 (UE) 2017/625 ◄.

▼B

2. Do dotacji na mocy ust. 1 mogą kwalifikować się następujące koszty:

▼M1

a) koszty personelu, bez względu na jego status, bezpośrednio zaangażowanego w działania, które te laboratoria lub centra prowadzą w charakterze laboratoriów lub ośrodków referencyjnych Unii Europejskiej;

▼B

b) koszty dóbr kapitałowych;

c) koszty materiałów eksploatacyjnych;

d) koszty wysyłki próbek, podróży służbowych, spotkań i szkoleń.

▼M4

Artykuł 30a

Akredytacja krajowych laboratoriów referencyjnych do spraw zdrowia roślin

1. Krajowym laboratoriom referencyjnym, o których mowa w art. 100 rozporządzenia ►C2 (UE) 2017/625 ◄, można udzielać dotacji w odniesieniu do kosztów poniesionych w związku z uzyskaniem akredytacji zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025 w zakresie stosowania metod laboratoryjnych analiz, badań i diagnostyki w celu zweryfikowania zgodności z przepisami dotyczącymi środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin.

2. Dotacje mogą być przyznawane jedynemu krajowemu laboratorium referencyjnemu w każdym państwie członkowskim w odniesieniu do każdego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej do spraw zdrowia roślin, do trzech lat po wyznaczeniu takiego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej.

▼B

Artykuł 31

Szkolenia

1. Unia może finansować szkolenia personelu właściwych organów odpowiedzialnych za kontrole urzędowe, o których mowa w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, służące opracowaniu zharmonizowanego podejścia w odniesieniu do kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia człowieka, zwierząt i roślin.

2. Komisja opracowuje programy szkoleń określające priorytetowe obszary działań, oparte na rozpoznanych zagrożeniach dla zdrowia publicznego, zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz zdrowia roślin.

▼B

3. Aby kwalifikować się do finansowania Unii, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy zapewniają, aby wiedza zdobyta dzięki szkoleniom, o których mowa tym ustępie, była w miarę potrzeb rozpowszechniana i odpowiednio stosowana w krajowych programach szkoleń.

4. Do otrzymania wkładu finansowego, o którym mowa w ust. 1, mogą kwalifikować się następujące koszty:

a) koszty organizacji szkoleń, w tym szkoleń otwartych również dla uczestników z państw trzecich, lub wymian;

b) koszty podróży, zakwaterowania i diet personelu właściwych organów biorącego udział w szkoleniach.

Artykuł 32

Eksperci z państw członkowskich

Wkład finansowy Unii może zostać przyznany na wydatki na podróże, zakwaterowanie i diety poniesione przez ekspertów z państw członkowskich w wyniku powoływania ich przez Komisję do udzielania pomocy jej ekspertom, jak przewidziano w art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Artykuł 33

Skoordynowane plany kontroli i gromadzenie danych

1. Państwom członkowskim mogą być udzielane dotacje na poniesione koszty wdrożenia skoordynowanych planów kontroli, o których mowa w art. 53 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, oraz gromadzenia danych.

2. Następujące koszty mogą się kwalifikować do dotacji:

a) koszty pobierania próbek i badań laboratoryjnych;

b) koszty sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia kontroli urzędowej i realizowania zadań w zakresie gromadzenia danych.

ROZDZIAŁ IV

Pozostałe środki

Artykuł 34

Systemy informacyjne

1. Unia finansuje ustanowienie i obsługę baz danych i komputerowych systemów zarządzania informacjami, zarządzanych przez Komisję, które są konieczne do skutecznego i efektywnego wdrożenia przepisów, o których mowa w art. 1.

▼B

2. Wkład finansowy Unii może zostać przyznany na ustanowienie baz danych i komputerowych systemów zarządzania informacjami stron trzecich, w tym organizacji międzynarodowych, oraz zarządzanie tymi bazami i systemami, pod warunkiem że takie bazy danych i komputerowe systemy zarządzania informacjami:

a) przynoszą udowodnioną wartość dodaną dla całej Unii i są dostępne w całej Unii dla wszystkich zainteresowanych użytkowników; oraz

b) są konieczne do skutecznego i efektywnego wdrożenia przepisów, o których mowa w art. 1.

Artykuł 35

Wdrażanie i dostosowanie przepisów

1. Unia może finansować prace techniczne i naukowe, w tym badania i działania koordynacyjne, niezbędne do zapewnienia prawidłowego wdrożenia przepisów w obszarach, o których mowa w art. 1, oraz dostosowania tych przepisów do postępu naukowego i technologicznego oraz zmian społecznych.

Wkład finansowy Unii może również zostać przyznany państwom członkowskim lub organizacjom międzynarodowym działającym w obszarach, o których mowa w art. 1, na podjęcie przez nie działań wspierających opracowanie i wdrażanie przepisów w tych obszarach.

2. Mogą być udzielane dotacje na projekty organizowane przez jedno lub więcej państw członkowskich w celu zwiększenia skuteczności przeprowadzania kontroli urzędowych poprzez wykorzystanie innowacyjnych technik i protokołów.

3. Wkład finansowy Unii może również zostać przyznany na wsparcie inicjatyw Unii i państw członkowskich w zakresie informowania i zwiększania świadomości, mających na celu zapewnienie lepszego, zgodnego z przepisami i zasadami zrównoważonego rozwoju postępowania podczas wdrażania przepisów w obszarach, o których mowa w art. 1.

TYTUŁ III

PROGRAMOWANIE, WDRAŻANIE I KONTROLA

Artykuł 36

Programy prac i wkłady finansowe

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wspólne lub odrębne roczne lub wieloletnie programy prac mające na celu wdrażanie środków, o których mowa w tytule II, z wyjątkiem rozdziału I sekcja 1 i rozdziału II sekcja 1 tego tytułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

2. Programy prac, o których mowa w ust. 1, określają cele operacyjne, które są zgodne z celami ogólnymi i szczegółowymi określonymi w art. 2, oczekiwane rezultaty, metodę realizacji i kwoty całkowite.

▼B

Zawierają one także opis środków, które mają być finansowane, wskazanie kwoty przeznaczonej na każdy środek oraz orientacyjny harmonogram realizacji. W odniesieniu do dotacji obejmują one priorytetowe działania, kryteria oceny, stawkę finansowania oraz orientacyjną listę kwalifikowalnych środków i kosztów, zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia.

3. Programy prac mające na celu wdrożenie środków, o których mowa w tytule II rozdział I sekcja 2 oraz w tytule II rozdział II sekcja 2 i 3, przyjmowane są do dnia 30 kwietnia roku poprzedzającego ich realizację, pod warunkiem że projekt budżetu został zatwierdzony. Programy prac odzwierciedlają priorytety zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

4. W odniesieniu do wdrażania środków nadzwyczajnych, o których mowa w tytule II rozdział I sekcja 1 oraz tytule II rozdział II sekcja 1, albo gdy jest to konieczne do właściwego zareagowania na niemożliwe do przewidzenia sytuacje, Komisja przyjmuje akty wykonawcze zawierające jej decyzję o pomocy finansowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające procedury składania przez państwa członkowskie zgłoszeń, sprawozdań i wniosków o wypłatę dotacji, o których mowa w tytule II rozdział I sekcja 1 i 2 oraz w tytule II rozdział II sekcja 1, 2 i 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 41 ust. 2.

Artykuł 37

Kontrole na miejscu przeprowadzane przez Komisję

Komisja może organizować kontrole na miejscu w państwach członkowskich i u beneficjentów w celu sprawdzenia w szczególności:

a) efektywności wdrażania środków objętych wkładem finansowym Unii;

b) zgodności praktyk administracyjnych z przepisami Unii;

c) istnienia niezbędnych dokumentów potwierdzających i ich zgodności ze środkami objętymi wkładem Unii.

Artykuł 38

Dostęp do informacji

Państwa członkowskie i beneficjenci udostępniają Komisji wszystkie informacje niezbędne, by zweryfikować wdrażanie środków, oraz wprowadzają wszelkie właściwe środki w celu ułatwienia kontroli, które Komisja może uznać za konieczne w ramach zarządzania finansowaniem unijnym, łącznie z kontrolami na miejscu.

Artykuł 39

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary.

▼B

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, organów wykonawczych, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest upoważniony do przeprowadzania kontroli i inspekcji na miejscu u podmiotów gospodarczych, których takie finansowanie bezpośrednio lub pośrednio dotyczy, zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ([1]), w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem dotyczącym finansowania przez Unię.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego i drugiego, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowach o udzielenie dotacji, decyzjach o udzieleniu dotacji i zamówieniach wynikających z wdrożenia niniejszego rozporządzenia wyraźnie upoważnia się Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów, kontroli i inspekcji na miejscu.

TYTUŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 40

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 2 oraz w art. 10 ust. 2, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu 7 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani

([1]) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

▼B

Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 41

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku, w którym opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

Artykuł 42

Ocena

1. Do dnia 30 czerwca 2017 r. Komisja sporządzi i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie śródokresowe sprawozdanie z oceny na temat tego, czy środki, o których mowa w tytule II rozdziały I i II oraz w rozdziale III art. 30 i 31, osiągnęły, jeśli chodzi o ich wyniki i wpływ, cele określone w art. 2 ust. 1 w odniesieniu do skuteczności wykorzystania zasobów oraz wartości dodanej na poziomie Unii. W ramach sprawozdania z oceny dokonuje się ponadto analizy możliwości uproszczenia, dalszego znaczenia wszystkich celów oraz wkładu środków w realizację priorytetów Unii w zakresie inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Uwzględnia się także wyniki oceny długoterminowych skutków poprzednich środków. W razie potrzeby Komisja załączy do tego sprawozdania wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

2. Do dnia 30 czerwca 2022 r. Komisja przeprowadzi ocenę *ex post* środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi. Wspomniana ocena *ex post* środków obejmie analizę efektywności i skuteczności wydatków, o których mowa w art. 1, oraz ich skutków.

3. Oceny, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, uwzględniają poczynione postępy, z wykorzystaniem wskaźników, o których mowa w art. 2 ust. 2.

4. Komisja przekazuje wnioski z ocen, o których mowa w ust. 1 i 2, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

▼B

Artykuł 43

Informacja, komunikacja i promocja

1. W stosownych przypadkach beneficjenci i zainteresowane państwa członkowskie dopilnowują, aby wkładom finansowym przyznanym na podstawie niniejszego rozporządzenia towarzyszyła odpowiednia promocja w celu poinformowania opinii publicznej o roli Unii w finansowaniu środków.

2. Komisja realizuje działania informacyjne i komunikacyjne na temat finansowanych środków i osiągniętych wyników. Ponadto budżet przeznaczony na działania komunikacyjne na podstawie niniejszego rozporządzenia obejmuje także komunikację wewnętrzną dotyczącą priorytetów polityki unijnej.

Artykuł 44

Uchylenia

1. Decyzje 66/399/EWG, 76/894/EWG i 2009/470/WE tracą moc.

2. Odniesienia do decyzji 66/399/EWG i 76/894/EWG odczytuje się jako odniesienia do art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

3. Odniesienia do decyzji 2009/470/WE odczytuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 45

Przepisy przejściowe

1. Programy krajowe państw członkowskich, o których mowa w art. 12 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przedłożone Komisji w 2012 w celu realizacji w 2013 r., te przedłożone w 2013 r. w celu realizacji w 2014 r., a także te przedłożone do dnia 30 kwietnia 2014 r. w celu realizacji w 2015 r., kwalifikują się do unijnego finansowania na podstawie art. 27 decyzji 2009/470/WE, jeżeli zostaną zatwierdzone.

W odniesieniu do programów krajowych realizowanych w 2013 i 2014 r. zastosowanie ma nadal art. 27 ust. 7 i 8 tej decyzji.

W odniesieniu do programów krajowych realizowanych w 2015 r. zastosowanie ma nadal art. 27 ust. 2 tej decyzji.

2. Programy kontroli występowania, o których mowa w art. 21 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, przedłożone Komisji do dnia 30 kwietnia 2014 r. w celu realizacji w 2015 r. kwalifikują się do unijnego finansowania na podstawie art. 23 ust. 6 dyrektywy 2000/29/WE. W odniesieniu do tych programów kontroli występowania zastosowanie ma nadal art. 23 ust. 6 tej dyrektywy.

3. W odniesieniu do wniosków państw członkowskich o unijne finansowanie środków nadzwyczajnych, o których mowa w art. 16 niniejszego rozporządzenia, przedłożonych Komisji do dnia 30 kwietnia 2014 r., zastosowanie mają nadal art. 22–24 dyrektywy 2000/29/WE.

Artykuł 46

Zmiana dyrektywy 98/56/WE

W dyrektywie 98/56/WE wprowadza się następujące zmiany:

▼B

1) art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisję wspiera Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

(*) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

2) art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisję wspiera Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

Artykuł 47

Zmiana dyrektywy 2000/29/WE

W dyrektywie 2000/29/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13c uchyla się ust. 5;

▼M2

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Państwa członkowskie wprowadzają przepisy, zgodnie z którymi wszelkie osoby świadome występowania agrofagów wymienionych w załączniku I lub załączniku II lub agrofagów objętych jednym ze środków zgodnie z art. 16 ust. 2 lub art. 16 ust. 3, lub osoby, które mają powód, by podejrzewać występowanie takich agrofagów, natychmiast zgłaszają ten fakt właściwemu organowi, a na wniosek tego właściwego organu przekazują posiadane przez siebie informacje dotyczące występowania tych agrofagów. W przypadku gdy powiadomienie nie zostało przedłożone na piśmie, jest urzędowo odnotowywane przez właściwy organ.”;

▼B

3) uchyla się art. 22–26.

Artykuł 48

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 178/2002

Art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisję wspiera Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, zwany dalej „Komitetem”. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*). Komitet organizuje się w sekcje do zajmowania się wszystkimi stosownymi sprawami.

▼B

Wszelkie odesłania w prawie Unii do Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt należy odczytywać jako odesłania do komitetu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”.

Artykuł 49

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 882/2004

Uchyla się art. 66 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Artykuł 50

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 396/2005

Uchyla się rozdział VII rozporządzenia (WE) nr 396/2005.

Artykuł 51

Zmiana dyrektywy 2008/90/WE

Art. 19 ust. 1 dyrektywy 2008/90/WE otrzymuje brzmienie:

„1. Komisję wspiera Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (**).

(*) Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”.

Artykuł 52

Zmiana dyrektywy 2009/128/WE

Uchyla się art. 22 dyrektywy 2009/128/WE.

Artykuł 53

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1107/2009

Uchyla się art. 76 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

▼B

Artykuł 54

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 30 czerwca 2014 r.

Jednakże art. 18 ust. 1 lit. d) oraz art. 47 pkt 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Choroby zwierzęce, o których mowa w art. 7

— księgosusz (pomór bydła)

— pomór małych przeżuwaczy

— choroba pęcherzykowa świń

— choroba niebieskiego języka

— choroba cieszyńska

— ospa owiec lub kóz

— gorączka doliny Rift

— choroba guzowatej skóry bydła

— afrykański pomór koni

— pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej

— wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni

— choroba krwotoczna jeleni

— klasyczny pomór świń

— afrykański pomór świń

— zaraza płucna bydła

— grypa ptaków

— rzekomy pomór drobiu

— pryszczyca

— epizootyczna martwica układu krwiotwórczego ryb (EHN)

— epizootyczny zespół owrzodzenia u ryb (EUS)

— zakażenie Bonamia exitiosa

— perkinsoza (Perkinsus marinus)

— mikrocytoza (Microcytos mackini)

— zespół TSV skorupiaków

— choroba żółtej głowy skorupiaków

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Choroby zwierzęce i odzwierzęce, o których mowa w art. 10

— gruźlica bydła

— bruceloza bydła

— bruceloza owiec i kóz (B. melitensis)

— choroba niebieskiego języka na obszarach endemicznych lub obszarach wysokiego ryzyka

— afrykański pomór świń

— choroba pęcherzykowa świń

— klasyczny pomór świń

— wąglik

— zaraza płucna bydła

— grypa ptaków

— wścieklizna

— bąblowica

— pasażowalne encefalopatie gąbczaste (TSE)

— kampylobakterioza

— listerioza

— salmonella (salmonella odzwierzęca)

— włośnica

— werotoksyczne szczepy E. coli

— wirusowa posocznica krwotoczna (VHS)

— zakaźna martwica układu krwiotwórczego (IHN)

— zakażenie herpeswirusem koi (KHV)

— zakaźna anemia łososi (ISA)

— marteilioza (Marteilia refringens)

— bonamioza (Bonamia ostreae)

— choroba wywoływana przez Whispovirus (White spot disease) u skorupiaków

▼M3

— pomór małych przeżuwaczy

— ospa owiec

— ospa kóz

— choroba guzowatej skóry bydła

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Priorytety w ramach programów prac Komisji, o których mowa w Tytule II Rozdział I Sekcja 2 oraz w Tytule II Rozdział II Sekcja 2 i 3

Priorytety w zakresie unijnego wsparcia finansowego w odniesieniu do ukierunkowania krajowych programów w zakresie zwalczania, kontroli chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych oraz nadzoru nad nimi:

— choroby mające wpływ na zdrowie ludzi,

— choroby mające wpływ na zdrowie zwierząt, z uwzględnieniem ich potencjalnego rozprzestrzenienia się oraz współczynnika zachorowalności i umieralności w populacji zwierząt,

— choroby i choroby odzwierzęce, co do których istnieje ryzyko, iż zostaną wprowadzone lub ponownie prowadzone z państw trzecich na terytorium Unii,

— choroby, które mają potencjał generowania sytuacji kryzysowych o poważnych skutkach gospodarczych,

— choroby mające wpływ na handel z państwami trzecimi i na handel wewnątrz UE.

Priorytety w zakresie unijnego wsparcia finansowego w odniesieniu do ukierunkowania krajowych programów kontroli występowania do celów ochrony terytorium Unii:

— agrofagi wymienione w sekcji I części A załącznika I oraz sekcji I części A załącznika II do dyrektywy 2000/29/WE jako agrofagi, których występowania nie stwierdzono na terytorium Unii,

— agrofagi objęte unijnymi środkami zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE,

— agrofagi niewymienione w dyrektywie 2000/29/WE, które stanowią bezpośrednie zagrożenie na terytorium Unii,

— agrofagi, które mają potencjał generowania sytuacji kryzysowych o poważnych skutkach środowiskowych,

— agrofagi mające wpływ na handel z państwami trzecimi i na handel wewnątrz UE.

Priorytety w zakresie unijnego wsparcia finansowego w odniesieniu do ukierunkowania krajowych programów dla regionów najbardziej oddalonych:

— środki przeciwko agrofagom związane z przywozem do tych regionów oraz klimatem w tych regionach,

— metody zwalczania tych agrofagów,

— środki przeciwko agrofagom ujętym w wykazie zgodnie z obowiązującymi w tych regionach przepisami dotyczącymi agrofagów.